Dalos füzet

Népdalok a kávási Dalházból

„Közösségfejlesztés Zalaszentgyörgy, Kávás, Zalaboldogfa és Zalacséb településeken TOP-5.3.1-16-ZA1-2017-00003”

SZÉCHENYI 2020

Magyarország Kormánya

Európai Unió Európai Szociális Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

NÉPDALHÁZ

Előszó

..egy késő augusztusi hétvégén, kis „zalai kurzust” szerveztem a birtokomon, énektanároknak, pávakör vezetőknek, és tulajdonképpen bárkinek, aki érdeklődött a zalai népdalkutatás még feltáratlan kincsei iránt. A szép számban megjelent vendégek között, egy számomra még ismeretlen kávási hölgy hívta fel magára a figyelmet, aki különös lelkesedéssel követte a felkínált programokat. Ő nem volt más, mint Eke Lászlóné, Marianna, egy közeli kis település, Kávás minden apró megmozdulásának mozgatórugója. Nem telt el sok idő, és azzal az ötlettel keresett, hogy szeretné beindítani a „Kávási Népdalházat”

A beszédet tettek követték, és a következő esztendő elején elkezdődött a „Csoda”. Januártól márciusig, minden vasárnap összegyűlt a faluban, a program iránt érdeklődőkből egy kis csapat, akik közel 3 órán keresztül izgatottan hallgatták a zalai népzenegyűjtés élményekben gazdag eseményeit, na és persze a népdalok megtanulására is szívesen vállalkoztak. Ez a kis vasárnapi kikapcsolódás, egy nagyon hangulatos, baráti, talán bátran mondhatom családias összejövetellé kezdett válni. A híre futótűzként terjedt. Már nemcsak a faluból, de a környező településekről sőt, a szomszédos megyéből is rendszeresen látogattak ide Kávásra énekelni, a közösségi életet ízlelgetni vágyó családok. Igen, az ölben ülő kicsi gyermektől a már közel 90 évet betöltő idős néniig szinte minden korosztály képviseltette magát.

Észrevétlenül életre kelt a múlt, ahol a finom házi ételek mellet eltöltött beszélgetések, közös éneklések, poharazgatások, barátok, vendégek fogadása, szüleink, nagyszüleink feledésbe merült emlékeit éltük. A lelkes közösségünk gyakran közel 100 főre is gyarapodott, ami visszaigazolta Marianna elképzeléseit. Így vált életünk szerves részévé a népdal, melyekből már közel százat, bármikor elénekeltünk. Már a hatodik Kávási Népdalházat nyitottuk meg 2020-ban, amikor mindannyian éreztük Marianna visszafogott hangján, hogy valami baj van..

A dalolási alkalmak rendszerességét továbbra is tartottuk, de Marianna személyét már betegsége miatt nem élvezhettük. Ez év márciusában, pedig a világ is rossz irányba fordult.

Mintha minden a közösségek, és azokat életben tartó emberek ellen szerveződőt volna…

Marianna búcsúztatásán mindannyian tudtuk, ezt a „csodát" amiben éveken át éltünk, csak Neki köszönhettük.

Tisztel énekelni vágyó, közösséget szerető ismerőseim, barátaim, minden magyar ember a Kárpát-medencében, és azon túl. Lapozgassák, tanulják bátran ezeket a dalokat, hogy még évtizedek, évszázadok múlva is legyenek ennek a népnek olyan közösségei, akik ismerik, és tudják őseik kultúráját. Kívánom, hogy éljenek át minden élményt abból, amit mi is megtapasztaltunk a Kávási Népdalházban.

Kávás, 2022.08.06.

ifj. Horváth Károly

1. A búzában a pipacs is többször nyíl'

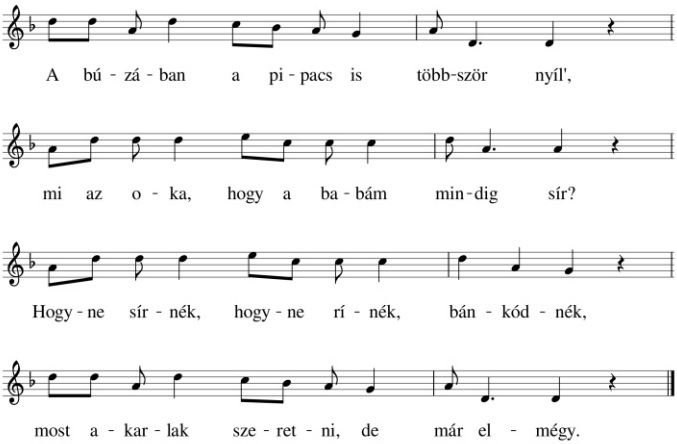

Udvaromon arany vályú, arany kút,

abból iszik arany kakas, arany tyúk.

Arany kacsám bánatosan hápogja:

a szeretőm három éves katona.

Ablakomban három cserép a jácint,

gyere reggel, mikor az ott virágzik!

Virágjának az a neve: nefelejcs,

ne ölelj meg, babám, hogyha nem szeretsz!

2. A csesztregi utca

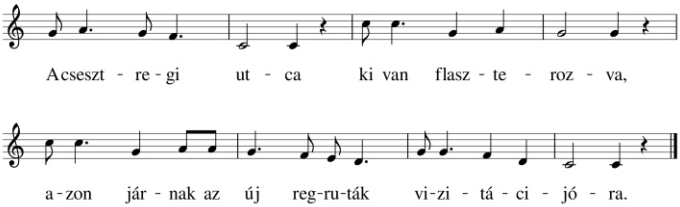

A csesztregi utca

végig tearózsa.

Szállj le, huszár a lovadról,

szakíts egyet róla!

Nem szállok le róla,

nem kell tearózsa;

én a tiéd, te az enyém

úgysem leszünk soha.

Lám, én szakítottam,

el is hervasztottam,

a csesztregi leányokból

egyet választottam.

3. A zalai zöld erdőben születtem

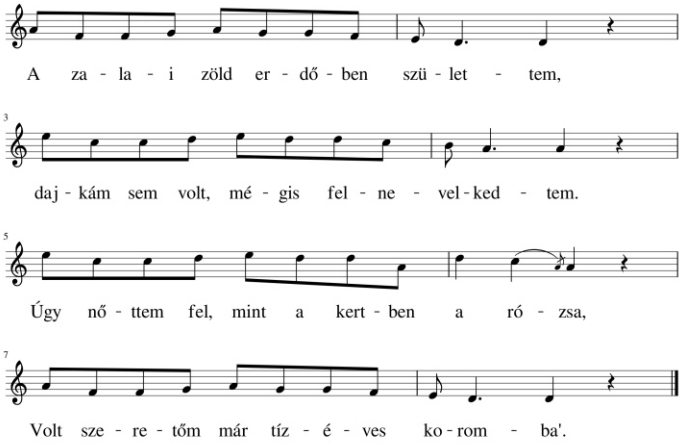

A zalai zöld erdőben van egy fa,

ahhoz van a kis pejlovam csatolva.

Spárakötél hosszára van eresztve,

kisangyalom, régen el vagy felejtve.

A zalai zöld erdőben van egy tó,

abban úszik három gyászos koporsó.

Két szélsőben nem t’om, ki babája van,

középsőben tudom, hogy az enyém van.

4. Árok parti csalán

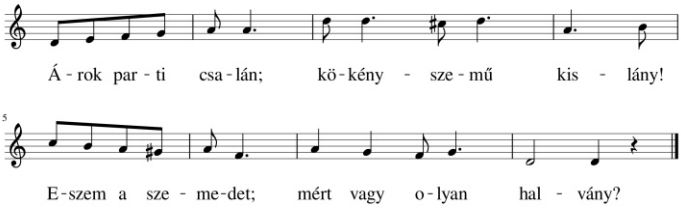

Nem vagyok halovány,

ilyen minden kislány,

kinek a gyűrűjét

más viseli ujján.

Széna, meg a szalma

a kerek jászolban,

megcsaltalak, rózsám

a pitvarajtóban.

5. Átimennék a Murán

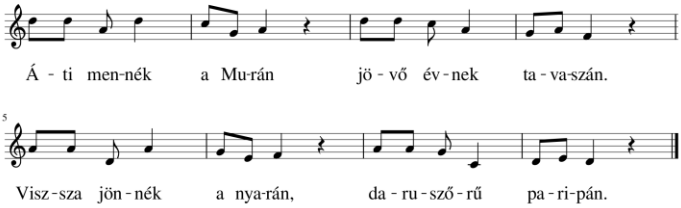

- Átjössz, rózsám?

- Át, biz' én!

- Visszajössz-e?

- Úgy biz' én!

- Ha te elmensz, én is el,

mért maradjak tőled el…?

6. Barna kislány bele-, belenéz a tükörbe

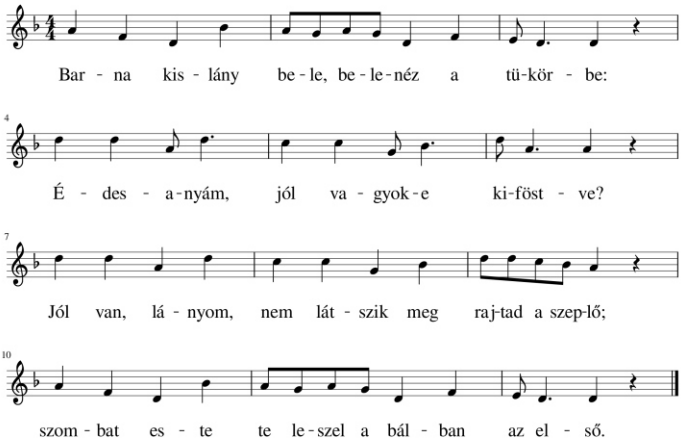

7. Bevonulok, rózsám

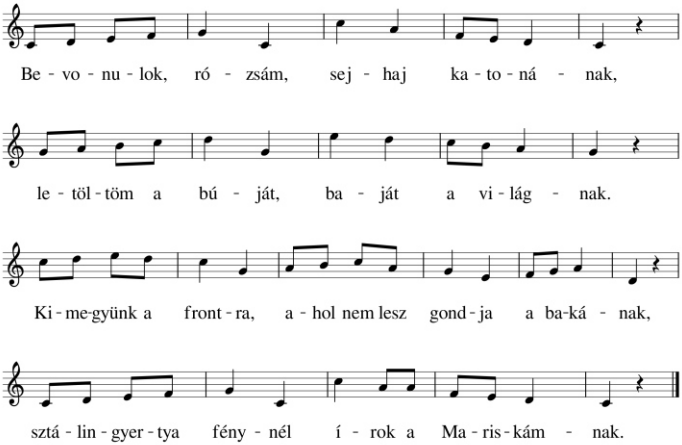

Hazamegyünk, rózsám, sej-haj nemsokára,

megtartjuk a lagzit egy-két napra rája!

Takarákos házat, hernyótalpas ágyat fabrikálunk,

üres bölcső, meglásd nem lesz sose nálunk.

8. De nehéz a gesztenye

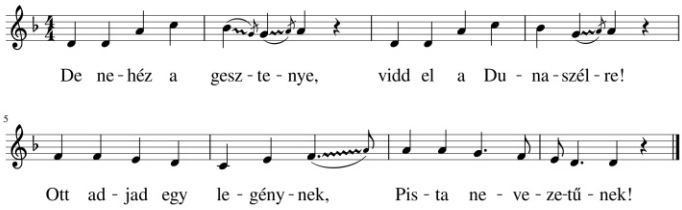

Ha kérdi, hogy ki küldte,

mondd, hogy a Julcsa küldte.

Hogyha kérdi, mi Julcsa,

mondd, hogy a Varga Julcsa!

9. Diófából csináltattam templomot

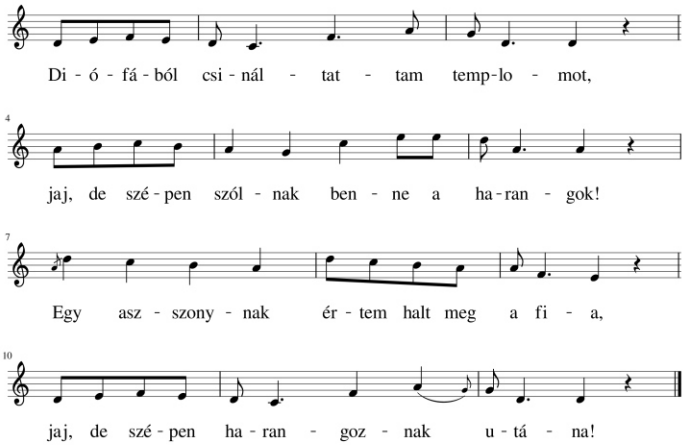

Jaj, de szépen harangoznak hajnalra,

most ülök fel kis pejlovam hátára!

Kétnapi zab, széna föl van pakolva,

adj egy csókot, kisangyalom az útra!

Már én csókot nem adhatok teneked,

mert nem igaz szívből szeretsz engemet.

Mert ha igazszívű szeretőm volnám,

közel lakom, többször meglátogatnál.

10. Doberdónál áll egy szomorúfűz fa

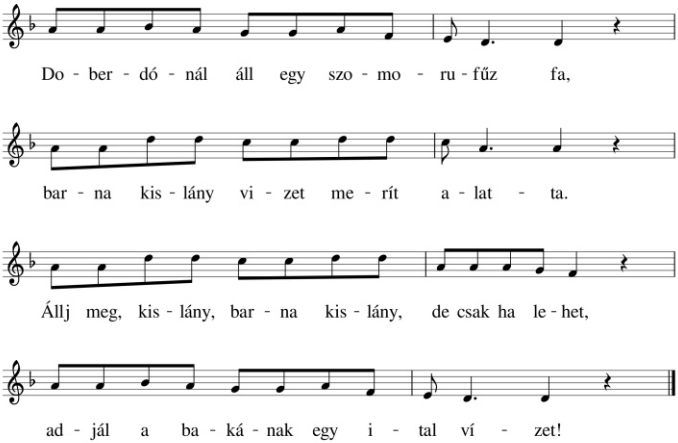

Mért ne adnék a bakának én vizet? Szenvedett a hazájáért eleget.

Nem szenvedtem, barna kislány, de majd szenvedek,

adj egy csókot utoljára

- elmegyek!

Doberdónál áll egy szomorúfűz fa,

magyar baka holtteste van alatta.

Bajtársai bajnétjukkal ássák a sírját,

odahaza magyar lányok síratják.

11. Dombon van az özvegyasszony háza

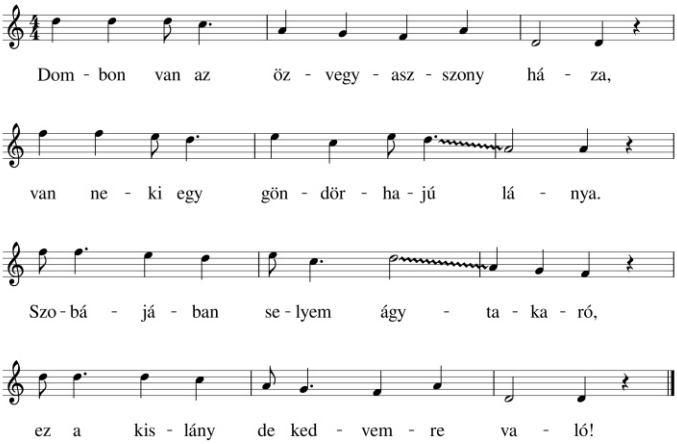

Jaj, de bánom, hogy megházasodtam,

legénységem egy kislányért adtam!

Mert már nékem nem szabad szeretni,

nem szabad a lányokhoz eljárni.

De szeretnék hajnalcsillag lenni,

babám ablakába beragyogni!

Beragyognék hozzája hajnalba’,

csókot kérnék tőle utoljára.

12. Édesanyám mondta nékem

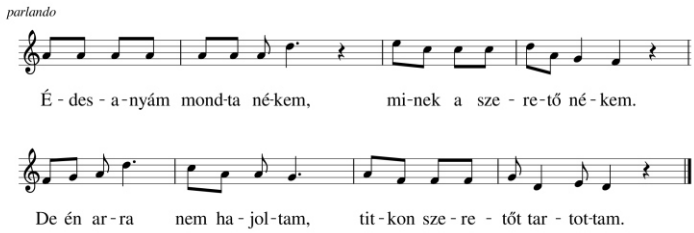

Elvitték a szeretőmet,

verje meg az Isten őket!

Ha elvitte,

éljen vele,

csak előttem ne ölelje!

- a dallam második felére:

Mert ha előttem öleli,

bús szívemet megrepeszti.

13. Édesanyám rózsafája

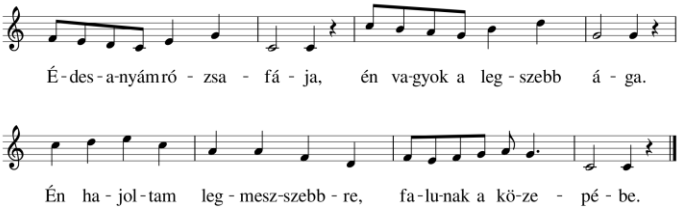

Édesanyám mondta nékem,

minek a szerető nékem.

Édesanyám, köllött nékem,

páros csókot ad az nékem.

Édesanyám édes teje,

keserű a más kenyere.

Keserű is, savanyú is,

néha-néha panaszos is.

14. Egy szem búza teremjen

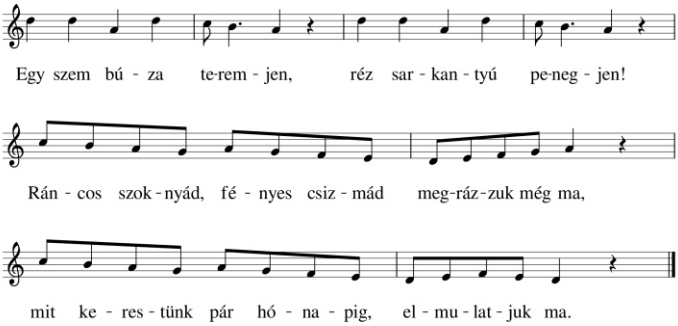

Száz szál rózsa viruljon,

mind a száz szál piruljon!

A legszebbik piros rózsát

leszakítom én,

huszárgyerek csákójára

fel is tűzöm én.

15. El kell menni katonának messzire

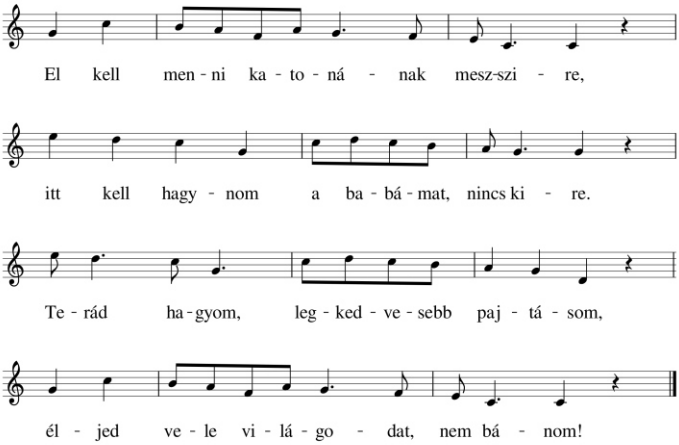

Visszajöttem, legkedvesebb pajtásom,

add vissza a szeretőmet – sajnálom!

Élted vele világodat sokáig,

én meg élem koporsóm bezártáig.

16. Erre gyere, rózsám

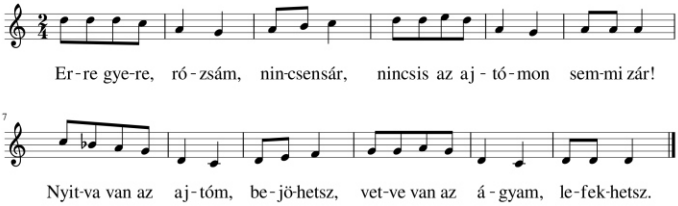

Túl vagy, rózsám, túl vagy a Dunán,

én meg innen vagyok a partján.

Pörge kalap van a fejembe’,

gyere, rózsám, ülj az ölembe!

Ne tudakold, rózsám, hol lakom,

gyere velem, majd megmutatom!

Aranykilincs van az ajtómon,

rózsa nyílik az ablakomon.

Hol lakik kend, bátyám, Kutason?

Ott árulják a bort huszason.

Már minálunk garas iccéje,

angyalomnak Marcsa a neve.

17. Esik a záporeső

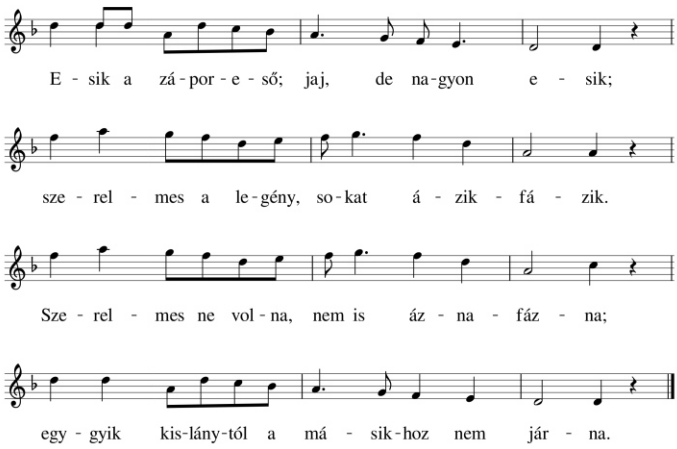

Kedves kisangyalom, vártalak az este!

Lehetett az idő fél tizenkettőre.

De a tizenkettőt nem győztem bevárni,

be kellett a rácsos kiskapumat zárni…

Zárd be, zárd be, babám rácsos kiskapudat,

nem tiprom én többet a te udvarodat!

Vethetsz bele, babám szegfűt, majorannát,

meg az árva szívem boldogtalanságát.

18. Esik eső, esik az árpatarlóra

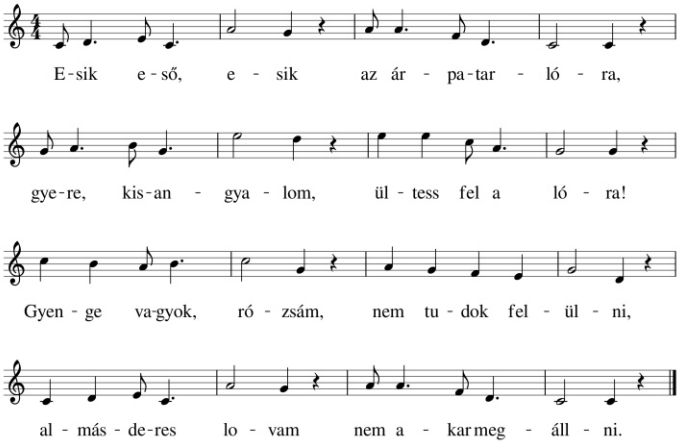

Esik eső, esik, nagy sár van az úton,

ez a barna kislány sírva mos a kúton.

Sírva mondja, sej-haj, az édesanyjának:

Az én galambomat viszik katonának.

19. Esteledik a faluba'

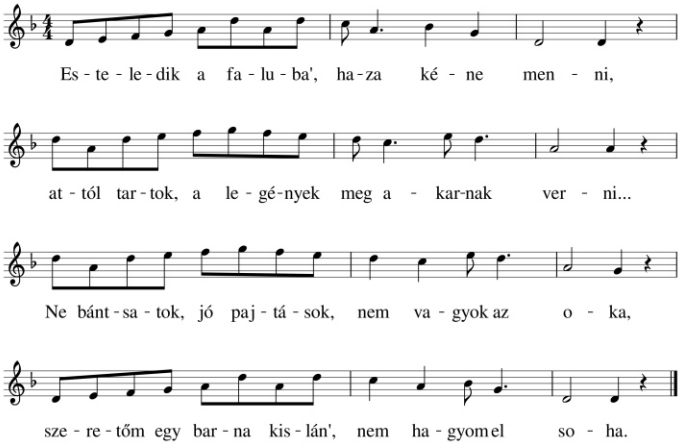

Barna legén’ bekopogtat: - Jó estét, jó estét!

Szállást kérni jöttem hozzád, ha beeresztenél.

- Mindenféle csavargónak szállást nem adhatok,

nincs itthon az édesanyám, csak egyedül vagyok.

De azér’ a szép szavadér’ mégis beengedlek,

tornyosféle nyoszol’ámra szépen lefektetlek.

Csipkés szélü paplanomma’ szépen betakarlak,

két karommal átölellek, reggelig csókollak.

20. Ez a gőzös, ha elindul

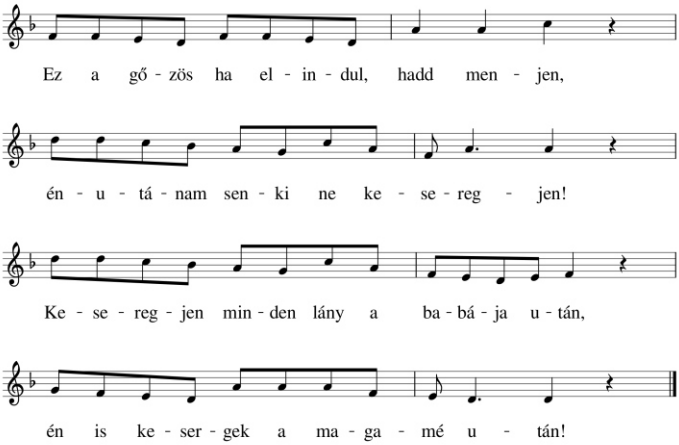

Ez a gőzős ha elindul fölfelé,

barna kislány megy az állomás felé.

Már messziről kiáltja a mozdonyfűtőnek:

- Hozza vissza a kedves szeretőmet!

- Szeretődet visszahozni nem lehet,

ha katona, töltsön le három évet!

Ha katona, töltse le csak a három évet,

szenvedjen a babájáért eleget!

21. Fehér blúzom elejében a rózsa

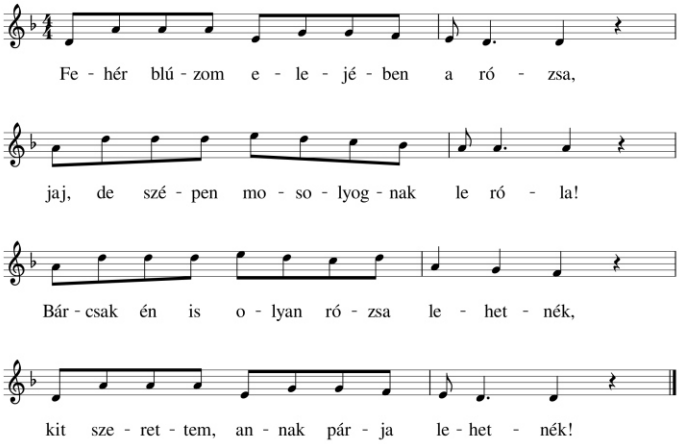

Átkozhatom én az édesanyámat,

mért nem adott az én kedves babámnak.

Annak adott, kit sohase szerettem,

kire még a szememet se vetettem.

Énbelőlem nem jó csillag lett volna,

én az égen ritkán ragyogtam volna.

Éjfél táján megkerülném az eget,

onnan nézném, hogy a babám kit szeret.

22. Fütyül a masina

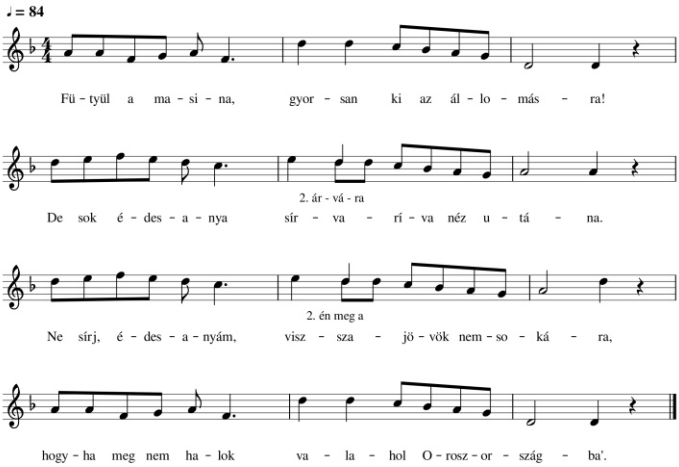

Fiatalkoromba’ bevonultam katonának,

így hát, kisangyalom árvára maradsz nemsokára.

Te vagy tizenkilenc, én meg a huszonegyet járom,

öreg baka vagyok, elbírom a kenyérzsákom.

23. Göntérházi libajárás

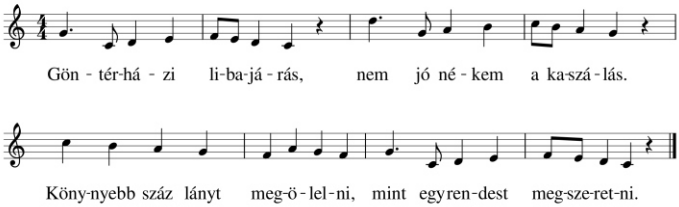

Gólya száll a háztetőre,

most megyünk az esküvőre.

Sirasd, anyám bús életem,

elhagytam a legénységem!

Erdő, erdő, de kerek vagy,

édes rózsám, de messze vagy!

Ha az erdőt levághatnám,

édes rózsám megláthatnám.

24. Gyöngyömnek, gyöngyömnek

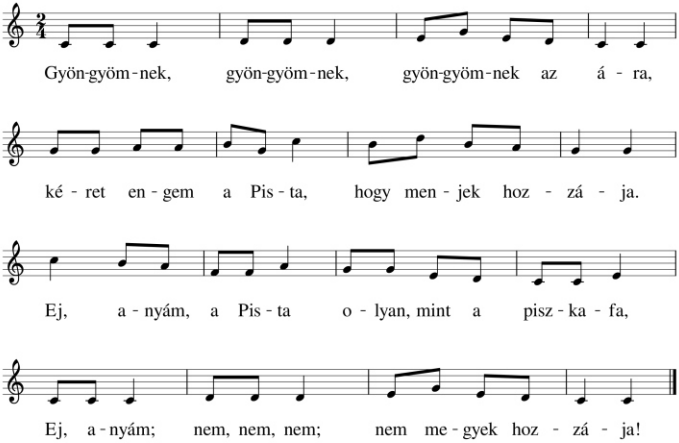

Gyöngyömnek, gyöngyömnek, gyöngyömnek az ára,

kéret engem a Jancsi, hogy menjek hozzája.

Ej, anyám, a Jancsi olyan, mint a vén csacsi;

ej, anyám, nem, nem, nem, nem megyek hozzája.

Gyöngyömnek, gyöngyömnek, gyöngyömnek az ára,

kéret engem a Jóska, hogy menjek hozzája.

Ej, anyám, a Jóska olyan, mint a vén sóska;

ej, anyám, nem, nem, nem, nem megyek hozzája.

25. Ha bemegyek, ha bemegyek

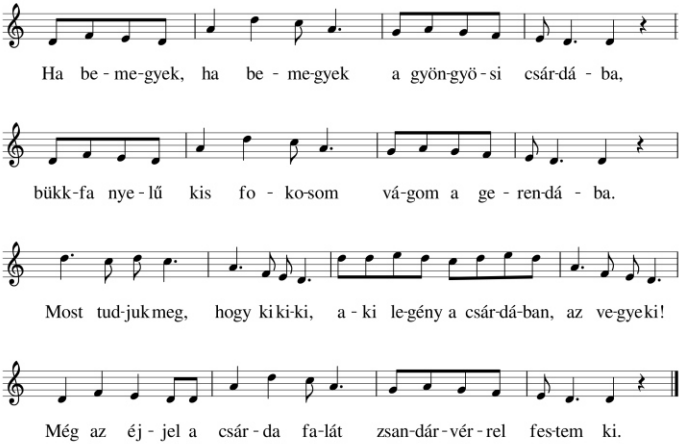

Ha bemegyek, ha bemegyek a gyöngyösi csárdába,

cifra szűröm fölakasztom a mestergerendára.

Csaplárosné, jöjjön ide, a legjobbik pirosborát hozza ide

és azután a legszebb lányát ültesse az ölembe!

26. Haza is kéne már menni

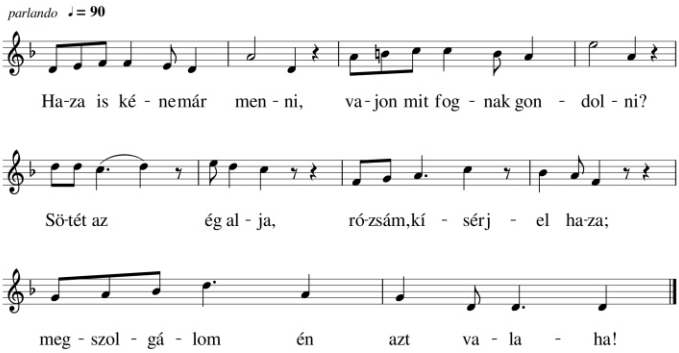

A mezei kis pacsirta

a két szemét mind kisírta.

Sírok én magam is,

sír az én galambom is,

lehajlik értünk még az ág is.

Valamennyi gácsérruca,

mind kunkori annak farka.

Valamennyi magyar lány,

piros pántlika haján,

szeret is az engem igazán.

27. Holdvilágos este

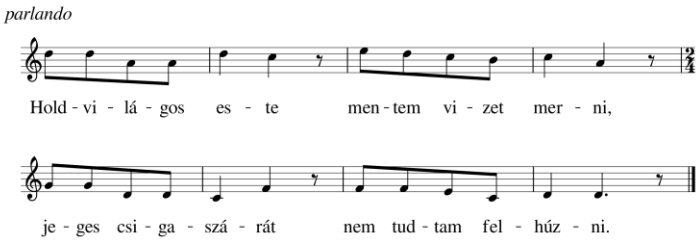

Gyenge az én karom, mint rozmaring ága,

széles e világon magyam vagyok árva.

Mit is ér énnekem szombat estét várni,

nem jön a galambom jó estét kívánni.

Elkerüljük egymást, de én nem átkozom,

én csak annyit mondok: az Isten megáldjon!

Kedves édesanyám, hallgasd meg panaszom!

Te tudod legjobban, hogy nékem mi bajom.

Szegénynek születtem, azt vetik szememre,

de a szeretőmet igazán szeretem.

28. Igyereg-bigyereg a menyasszony ágya

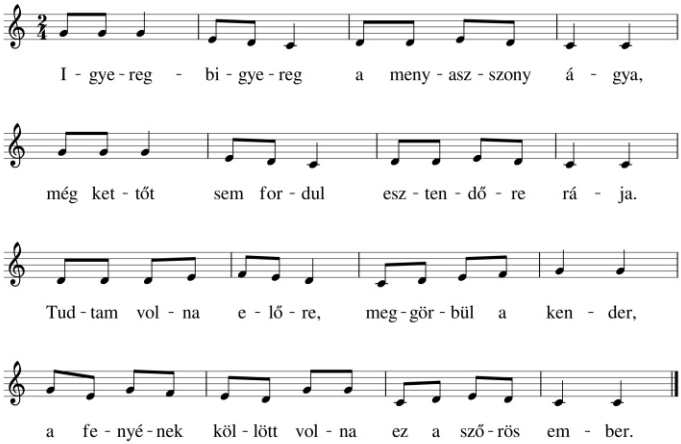

Ne sírjál, jó anyám, nem leszek katona,

Marcsánál voltam csak, nem a háborúban!

Ingem, gatyám megtépte a bíró kutyája,

még csak az a szerencse, hogy hátulról jött rája.

29. Jár a legény, jár

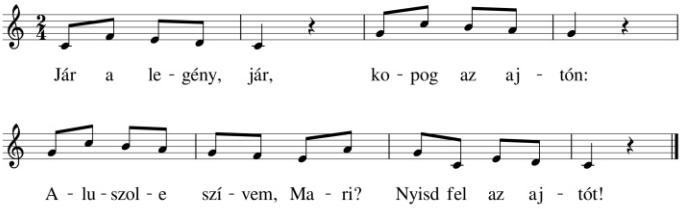

Nem aluszom én,

föl is nyitom én;

a két piros szép orcádat

megcsókolom én.

Kár, de milyen kár,

de még milyen kár,

Isten tudja, a szívetek

szénás héba jár!

30. Járom, járom az Orbánok házalját

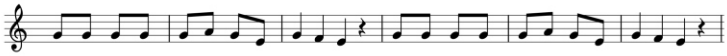

Já-rom, já-rom az Or-bá-nok ház-al-ját, já-rom, já-rom az Or-bá-nok ház-al-ját.

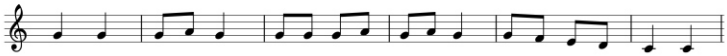

Oly' szép, oly' ke-gyes, ke-zem-be is ke-rül-het a-rany-gyű-rű nél-kül.

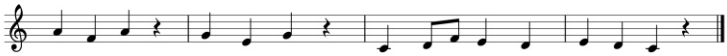

Er-zsé-bet asz-szony-kám, gye-re ki hoz-zám, Ma-ris-kám!

31. Kalikus a vadkörtefa levele

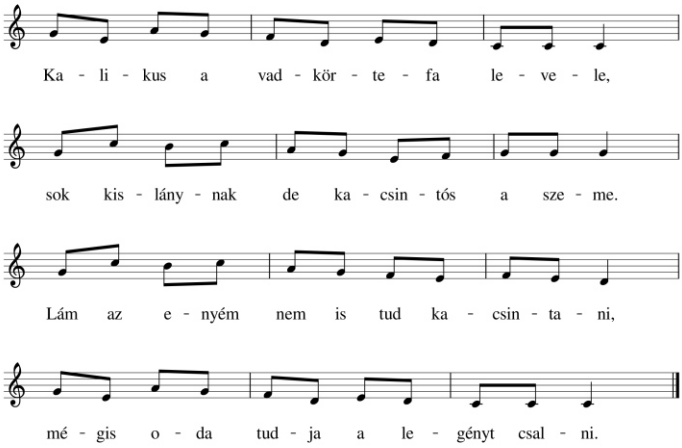

Rétest ettem,

megégette a számat,

más öleli az én kedves babámat.

Más öleli,

más is ül az ölébe,

más kacsingat világoskék szemébe.

32. Kanizsai utca

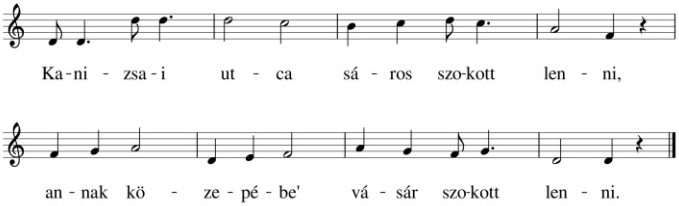

Én is hajtok oda

hat tarka tehenet,

kiért a mészáros

ád bankót, eleget.

Istenem, országom,

hol lesz megállásom?

Erdőn-e, vagy mezőn,

vagy a pusztaságon?

Hogyha erdőn lészen,

megesznek a vadak,

majd elénekelnek

erdei madarak.

33. Zöld a kökény, majd megkékül

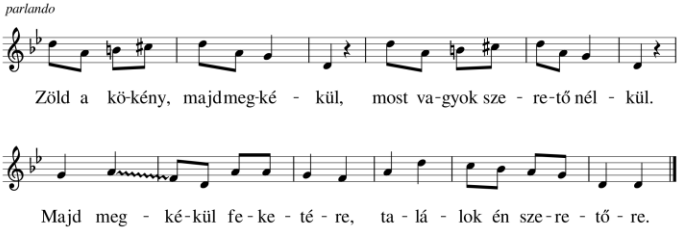

Erre-arra Baranyában

jó természet van a lányban.

Maga mondja a legénynek:

- Végy el engem feleségnek!

Azt gondolod, hogy én bánom,

hogy tetőled el kell válnom.

Énelőttem ez csak álom,

nem csak te vagy a világon.

34. Kék szivárvány

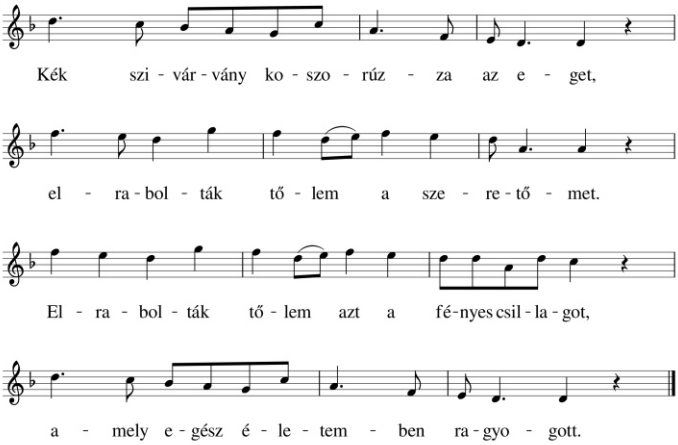

Hosszú útról visszatérni nem lehet,

a szerelmet eltitkolni nem lehet.

A szerelem szélesebb a tenger vízénél;

árvább vagyok a lehulló levélnél.

35. Két szál pünkösdrózsa

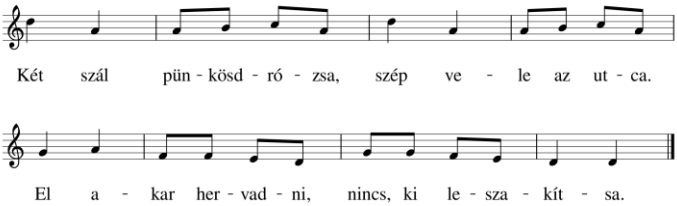

Szakítsd le, te Mari,

kösd meg bokrétába

a Németh Elemér pörge kalapjába!

Le is szakítom én,

nagyon így szoktam én.

Annak szépségével,

szép ifjúságával.

36. Kiesett a, kiesett a szivar a zsebemből

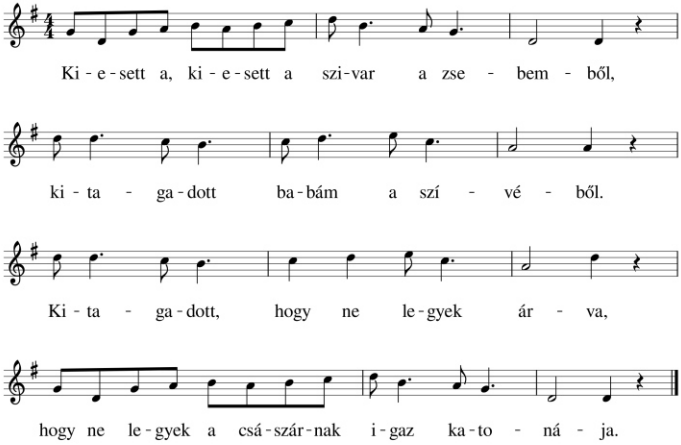

Ne vigyenek, ne vigyenek engem katonának,

meghasad a szíve a babámnak!

A lelkében nyoma lesz örökre,

ha engemet három évre elrabolnak tőle.

Jaj, de szépen tudsz te, rózsám gyászlevelet írni,

a babádat mindig vígasztalni!

Leveledet ahányszor olvasom,

megfogadom: enyém leszel, kedves kisangyalom!

37. Kihajtom a libám

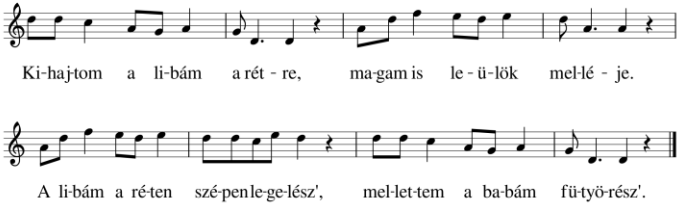

Elvágtam ujjamat; jaj, de fáj!

fügefalevelet raktam rá.

Fügefa levele éjjel harmatos,

alacsony a babám, de csinos.

Kihajtom a libám a rétre,

magam is leülök melléje.

Nagyokat ütök a libám fejére:

- Kis libám, ne menj a vetésre!

38. Kis pejlovam, szépen rakd a lábadat!

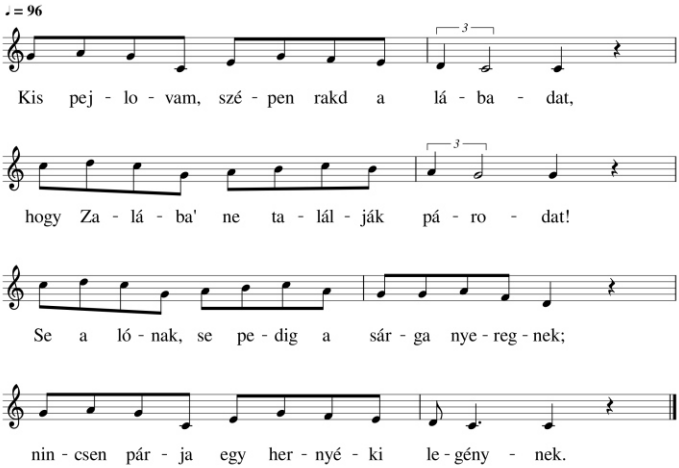

Este kezdtem a lovamat nyergelni,

éjfélre se tudtam fölkantározni.

Hajnal hasad, lovam lábán még sincsen kantár,

gyáva legény, ki szeretőt nem talál.

Kisangyalom, ha meguntál szeretni,

szabad neked más szeretőt keresni.

adjon az ég szebbet, jobbat tyuhaj, nálamnál,

nekem pedig csak ollat, mint te vótál!

39. Kivicses-kavicsos a mi házunk eleje

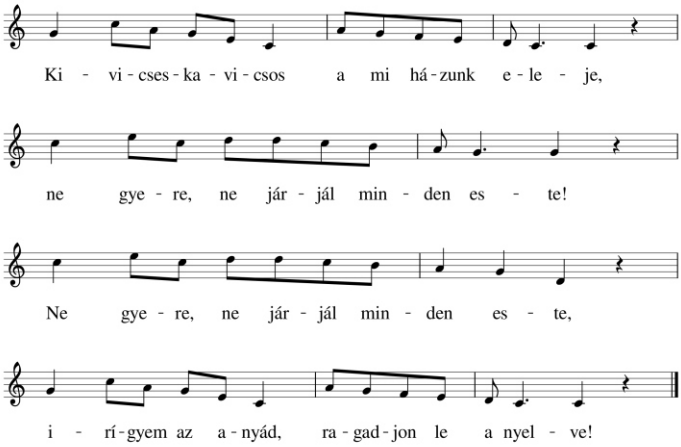

Kivicses-kavicsos a mi házunk eleje,

vártalak, szép kedvesem az este.

Vártalak, szép kedvesem, nem jöttél;

nálamnál igazabb, szebb szeretőt kerestél.

40. Komám, komám!

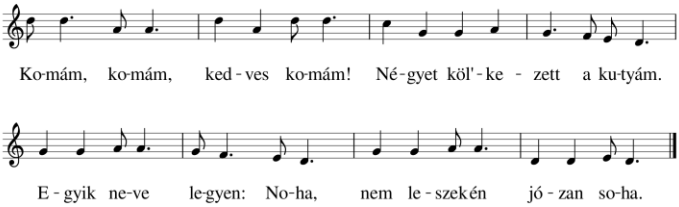

Megdöglött a bíró lova,

nyúzza meg a bíró maga!

Nem kívánok rosszat neki,

Tüzesmenkü lyukassza ki!

Nem loptam én csikót, lovat,

mégis rámverték a vasat.

Gyere, babám, szabadíts meg,

fáj a szívem, te gyógyítsd meg!

41. Kőfazékba' az író

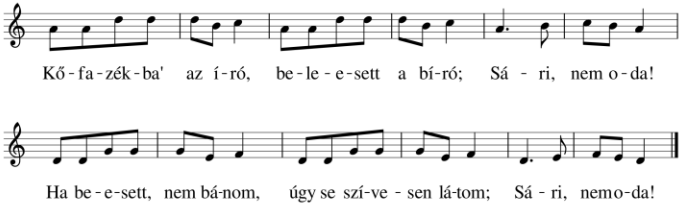

A hordóba’ a törkü,

vágjon beléd a menkü;

Sári, nem oda!

Az én babám katona,

azért vagyok én oda;

Sári, nem oda!

42. Masírozunk észak felé

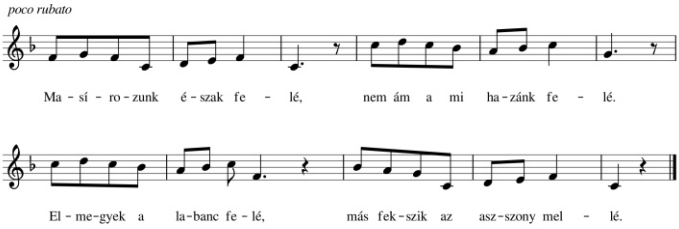

A nagy ágyúk szépen szólnak,

apró fegyverek ropognak.

Fejem fölött kard megfordul,

piros vérem földre csordul.

Orvos urat arra kérem,

ne hagyja elfolyni vérem.

Kösse be a sebeimet,

mentse meg az életemet!

Ne félj, ne félj, kuruc vitéz,

nem halálos a sebed még!

Ki fogsz még ebből gyógyulni,

rózsádhoz fogsz hazamenni.

43. Megette a tyúk a meggyet

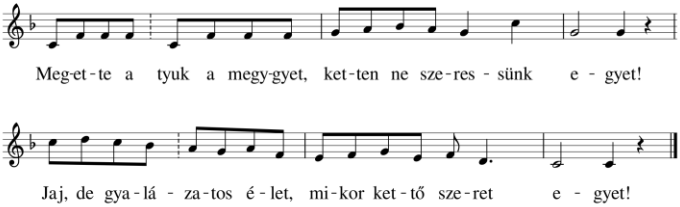

A novai kertek alatt barna legény zabot arat.

Zabot arat a lovának, szeretőt keres magának.

Ez a Nova szép helyen van, körös-körül szőlőhegy van.

Terem rajta bajor piros, az én rózsám barna-piros.

A novai kertek alatt meglepett engem a harmat.

De nem ám a kertek alatt – kedves babám karja alatt!

Azt gondolod, hogy én bánom,

hogy tetőled el kell válnom.

Énelőttem ez csak álom; van még kislány a világon.

44. Miért nem teremtem én buzának?

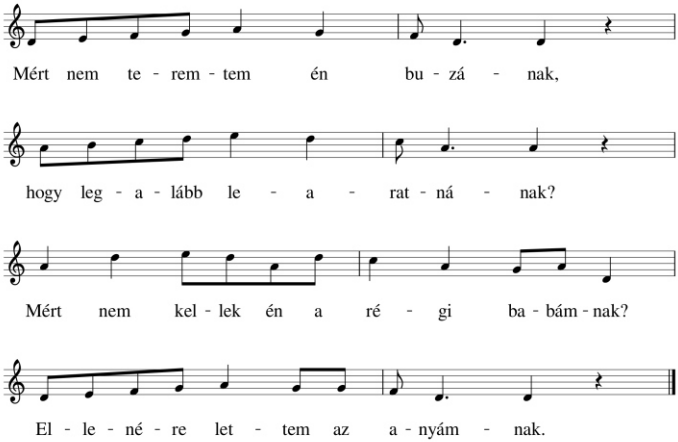

Szép a rozmaring egy csokorban,

mikor kötik gyöngykoszorúba.

Fölteszik a barna kislány fejére,

akkor jön a bánat a szívére.

45. Most kezdtem egy selyemkendőt viselni

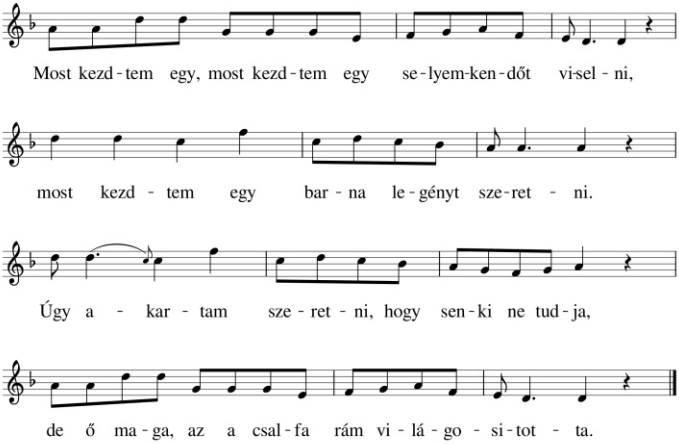

Este van már, ég a lámpa a függönyös szobában,

barna kislány szomorkodik magában.

Ne szomorkodj, barna kislány, inkább gyereki;

ölelésre, páros csókra vár a karom ideki!

Százforintos selyemkendőt vettem én a vásárba’,

szeretőmet elvitték a csatába.

Eladom a százforintos selyemkendőmet,

kiváltom a menetből a katonaszeretőmet.

46. Októberben rukkolnak a regruták

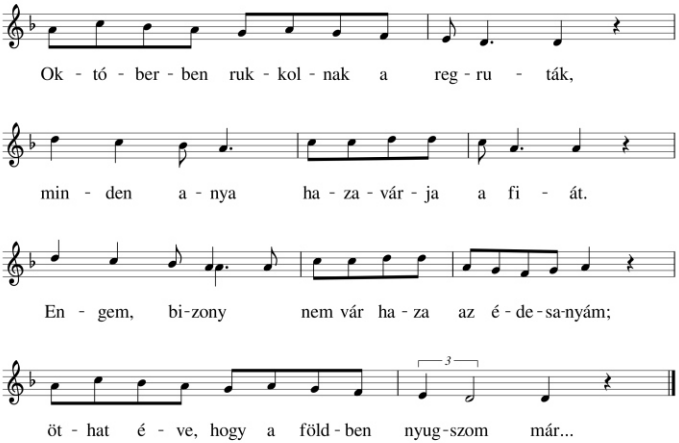

Nyugszom, anyám, nyugszom a Föld gyomrában,

jöjj ki hozzám gyászfekete ruhában!

Megismered síromat a tearózsáról,

fejfámat a fekete szalagjáról.

Kanizsai vöröstéglás kaszárnya,

oda vagyok három évre bezárva.

Büszkén fogom a fegyverem a gyönge kezemben,

hull a könnyem, mint a zápor a földre.

47. Oroszország felé

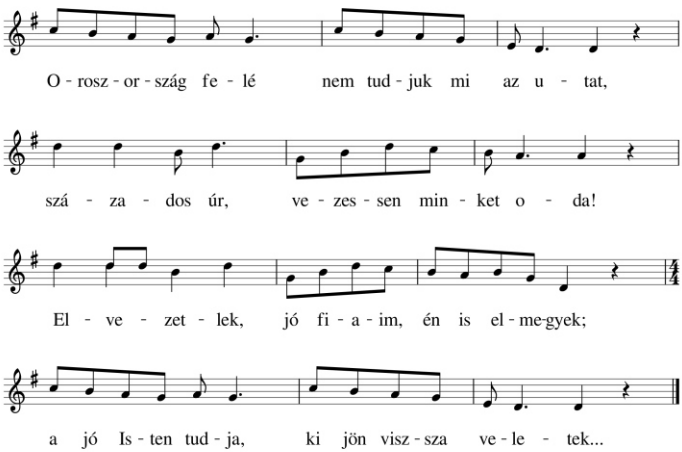

Gyertek, magyar fiúk, húzzunk drótot, ha lehet,

közeledik már az orosz hadsereg!

Szólnak az ágyúk, ropognak a nehéz fegyverek,

most látni meg, babám, mit ér egy magyar gyerek.

Kedves édesanyám, ha fel akarsz keresni,

Oroszország hegyaljába gyere ki!

Megtalálod síromat egy kőszikla alatt,

kedves édesanyám, kisírhatod magadat.

48. Petesházi kurumpi

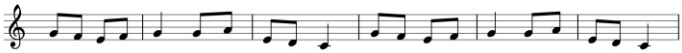

1.Pe tes-há-zi ku - rum - pi, ku-rum - pi, az ágy al - lól gu - rul ki, gu-rul ki.
2.A mu-ra - i ha - lá - szok, ha - lá - szok kis ga - tyá-ban ha - lász-nak, ha-lász-nak.

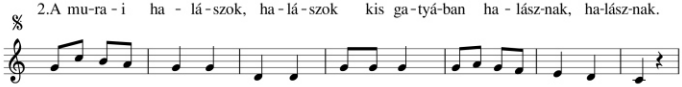

Pe-tes-há-zi krump-li - nak - nek nak-nek-nak, li - tá - ni - át mon - da - nak.

2. versszak

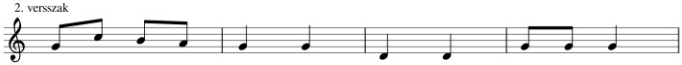

Ha egy na - gyot meg - fog - nak - nek - nak - nek - nak,

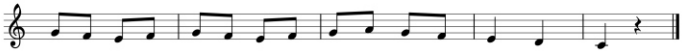

fél vi - lág - ra kür - tö - lik és éj - jel - nap - pal mu - lat - nak.

49. Rézfokosom fölvágom a vállamra

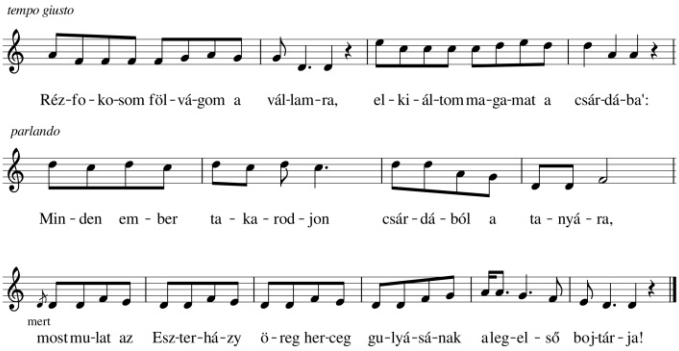

Csaplárosné, édes-kedves angyalom,

hozzon ide száz icce bort, ha mondom!

Ellopom a legszebb tinót boráért,

az egész gulyát, vagy egy ménest

bojtárostól, számadóstól

szép szerelmes lányáért.

50. Rika, -rika, -rika, -rika, paprika

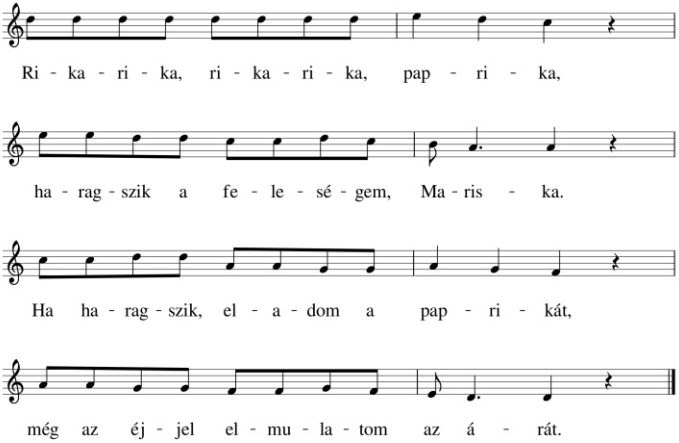

Feleségem, nem bírsz annyit keresni,

hogy én aztat el ne tudjam mulatni.

A piacon eladom a paprikát,

még az éjjel elmulatom az árát.

Megfogom a korbácsomat nyolc ágra,

rávágom a feleségem hátára.

Feleségem, felejtsd el a nevemet,

megetted a nyári keresetemet!

51. Sej, a Csertának mindkét ága befagyott

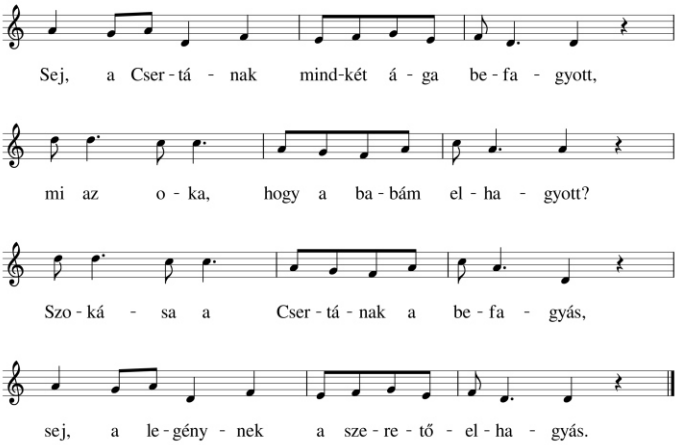

Sej, tiszta búzát válogat a vadgalamb,

szépen szól a kozmadombi nagyharang.

Azt veri ki mind a két oldalára:

- Sej, szerettelek, babám, de csak hiába.

Sej, barna legény, azt hiszed, hogy derék vagy,

pedig csak a legényeknek alja vagy.

Nagyrécsében végigmegyek minden nap,

porból is rugok olyan legényt, mint te vagy.

52. Sej, a pusztán, a pusztán

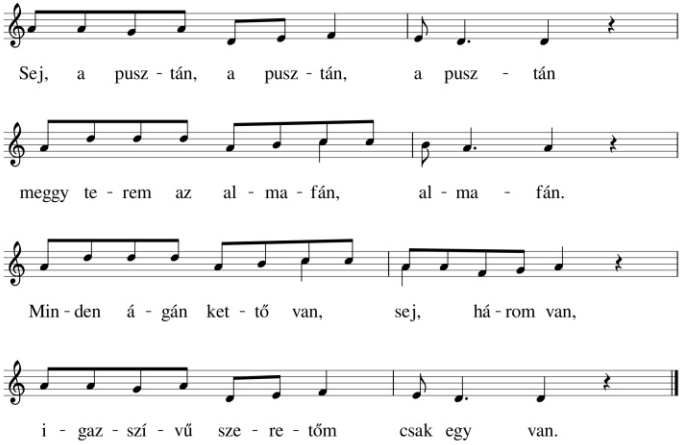

Édesanyám, kimegyek a kertbe,

tearózsát veszek a kezembe.

Tearózsa jószagú, sej, jószagú,

az én babám szomorú, szomorú.

Alma, alma, de szép piros alma,

csak egy asszony haragszik a faluban.

Ha haragszik, cibálja ki tőből a haját,

úgy töltse ki rajtam a bosszúját!

53. Sűrű, sötét felhők vándorolnak az égen

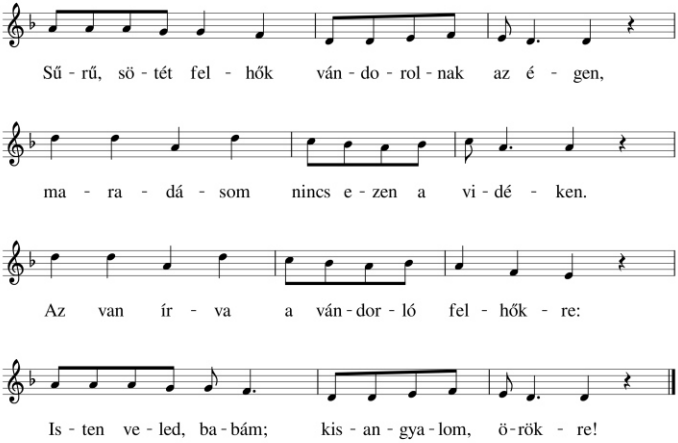

Nagy búbánat érte a szívemet vasárnap,

más kislánnyal hirdették a babámat.

Eztet, babám, te sem hitted valóban,

hogy ne menjek veled egyszer a kézfogóra.

54. Szaladj, kislány a szekerem után!

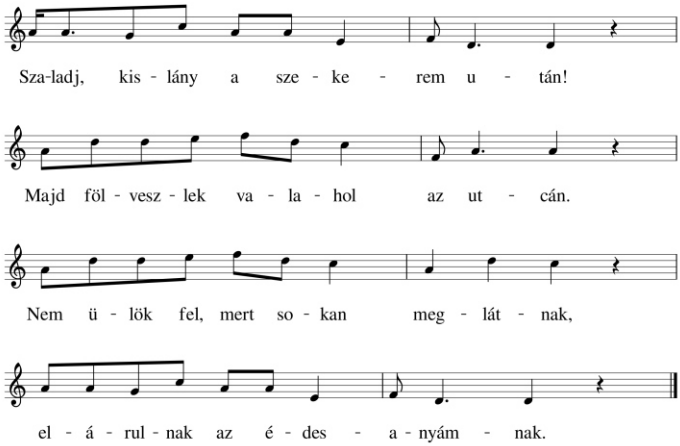

Tanya, tanya, barlahidi tanya,

legényeket töri a nyavalya.

Ha töri is, hadd törje – nem bánom –

férjhez megyek előlük a nyáron.

Mit ér nékem barlahidi határ,

ha nincs benne, kiért a szívem fáj?

Másfalusi határ felé nézek,

ott van, akit igazán szeretek.

55. Széles a Cserta

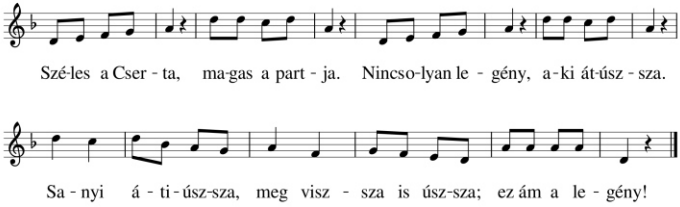

Leteszi szűrét a lova mellé,

lehajtja fejét a Mari mellé.

Mari jár utána, kendőt visz utána;

bécsi pirosat,

(az utolsó két ütemre:) aranyrojtosat,

százforintosat.

56. Szép Zalában születtem

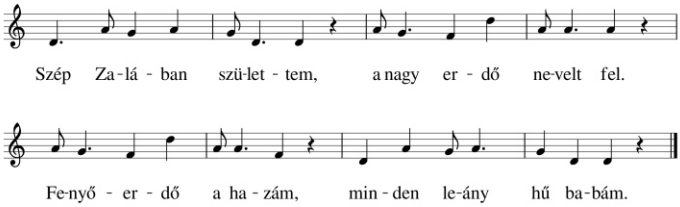

Befogom a lovamat,

elkiáltom magamat.

Reszket tőlem minden úr,

nem ám, aki földet túr!

57. Szépen muzsikálnak

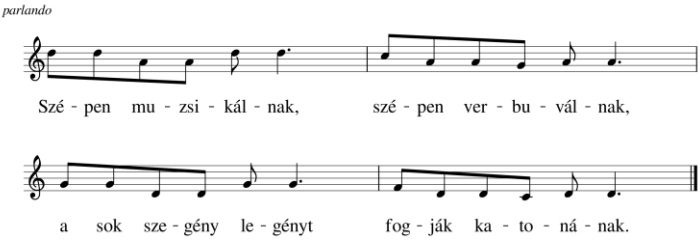

A gazdag embernek hat fia – nem bántják;

a szegényembernek egy van is – elhajtják…

Nem vétettem semmit Sümeg városának,

mégis befogatott engem katonának.

Huszárnak soroztak, bakancsosnak vittek,

hej-seje, hej-seje; de bolonddá tettek!

Verje meg az Isten Sümeg mészárosát,

hogy mért vágatta le a kis borjú lábát!

Szegény kicsi borjú nem tud lában járni,

gyalogkatonának hátán kell hordani.

58. Szól a kakukkmadár

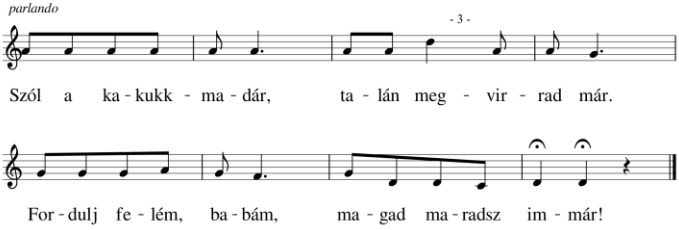

59. Teli kertem zsállával

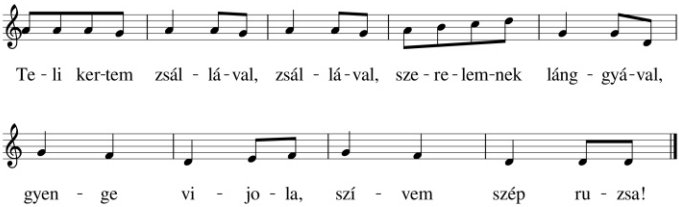

A hottai leányok, leányok

kiosztották a legén't.

refrén

A Márinak nem gyutott, nem gyutott,

jaj, de megharagudott!

refrén

Ha még egyszer osztatik, osztatik,

ez a Ferkó adatik.

refrén

60. Vége, vége, vége van mindennek

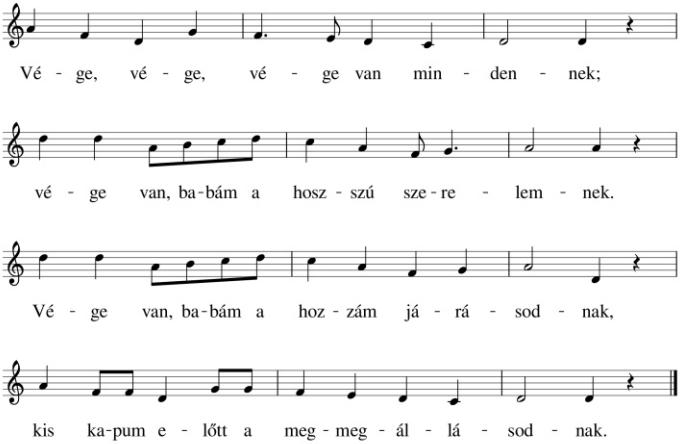

Csak azt mondják: nem adnak, nem adnak,

nem adnak engem a kedves galambomnak.

Inkább megtagadom széles e világot,

árvára mégse hagyom a babámat.

Dalmutató

1. A búzában a pipacsis többször nyíl’
2. A novai utca végig tearózsa
3. A zalai zöld erdőben születtem
4. Árokparti csalán
5. Átimennék a Murán
6. Barna kislány bele-bele néz a tükörbe
7. Bevonulok, rózsám sej-haj katonának
8. De nehéz a gesztenye
9. Diófából csináltattam templomot
10. Doberdónál van egy szomorúfűz fa
11. Dombon van az özvegyasszony háza
12. Édesanyám mondta nékem
13. Édesanyám rózsafája
14. Egy szem búza teremjen
15. El kell menni katonának
16. Erre gyere, rózsám nincsen sár
17. Esik a záporeső
18. Esik eső, esik az árpatarlóra
19. Esteledik a faluban
20. Ez a gőzös, ha elindul

Dalmutató

21. Fehér blúzom elejében a rózsa

22. Fütyül a masina, gyorsan ki az állomásra

23. Göntérházi libajárás

24. Gyöngyömnek, gyöngyömnek

25. Ha bemegyek, ha bemegyek a gyöngyösi csárdába

26. Haza is kéne már menni

27. Holdvilágos este

28. Igyereg-bigyereg a menyasszony ágya

29. Jár a legény, jár

30. Járom, járom az Orbánok házalját

31. Kalikus a vadkörtefa levele

32. Kanizsai utca sáros szokott lenni

33. Zöld a kökény, majd megkékül

34. Kék szivárvány koszorúzza az eget

35. Két szál pünkösdrózsa

36. Kiesett a, kiesett a szivar a zsebemből

37. Kihajtom a libám a rétre

38. Kis pejlovam, szépen rakd a lábadat

39. Kivicses-kavicsos a mi házunk eleje

40. Komám, komám, kedves komám

Dalmutató

41. Kőfazékban az író

42. Masírozunk észak felé

43. Megette a tyúk a meggyet

44. Miért nem teremtem én búzának

45. Most kezdtem egy selyemkendőt viselni

46. Októberben rukkolnak a regruták

47. Oroszország felé nem tudjuk mi az utat

48. Petesházi kurumpi

49. Rézfokosom fölvágom a vállamra

50. Rika, -rika, -rika, -rika, paprika

51. Sej, a Csertának mindkét ága befagyott

52. Sej, a pusztán, a pusztán

53. Sűrű, sötét felhők vándorolnak az égen

54. Szaladj, kislány a szekerem után

55. Széles a Cserta

56. Szép Zalában születtem

57. Szépen muzsikálnak

58. Szól a kakukkmadár

59. Teli kertem zsállával

60. Vége, vége, vége van mindennek

Dalmutató